

[Krag.]

Jeg underkender ikke paa nogen Maade Betydningen af saadanne Foranstaltningers Iværksættelse, men jeg finder, at Sagskundskaben i sin overordentlig interessante og værdifulde Betænkning her gaar for vidt, ligesom jeg mener, at den højtærede Minister har gjort det. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister i sin Fremsettelsestale talte meget strenge og irettesættende Ord til det ærede Medlem Hr. Hedelund, men jeg tror, den højtærede Minister vil erfare, at de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hedelund har fremsat som Medlem af det paagældende Udvalg, i Virkeligheden er Folkets Røst.

Det er da ganske naturligt, at Rigsdagen maa møde hele dette Lovkompleks baade med Respekt og Forstaaelse, men ogsaa med vaagen Kritik.

Jeg vil gerne anerkende det Mod, den højtærede Minister har udvist ved at ophæve den store Socialkommission af 1925. Den højtærede Minister har fuldkommen Ret i, at det var en Institution, som maatte arbejde overordentlig tungt, og jeg føler mig med den højtærede Minister fuldkommen overbevist om, at hvis et Resultat skulde være fremgaaet af Kommissionens Arbejde, havde det ikke foreligget paa nærværende Tidspunkt. Denne Kommission, betragtet som hurtigt arbejdende Institution, var ganske afgjort et Monstrum, ligesom den store Arbejdskommission var det. Hvis Arbejdet skulde have medført Resultater af blivende Værdi, baseret paa nye Principper, vilde Kommissionen ganske sikkert have faaet en Levetid, som kunde sammenlignes med den store Arbejdskommissions.

Jeg anerkender altsaa, at Ministeren har haft Mod til at ophæve denne Socialkommission, og det glæder mig, at den højtærede Minister har kunnet bringe sine Kolleger, sit Parti og det radikale Parti til at forstaa dette, saaledes at han har kunnet undgaa en Larm som den, der rejste sig i vide Kredse, ogsaa indenfor Politikernes Kreds, da den store og komplet overflødige Arbejdskommission blev ophævet. Jeg glæder mig paa den højtærede Ministers Vegne, og jeg ser i det skete et Udtryk for, hvor langt lettere det er at behandle saadanne Sager, naar man er socialdemokratisk Minister, end naar man tilhører et hvilket som helst andet Parti.

Og som jeg lykønsker den højtærede Minister dertil, maa jeg sige, at jeg personlig ønsker ham Held i denne Sag; han har, som sagt, den Fordel at være Social-

demokrat, og derfor har han ogsaa større Mulighed end andre for at bremse demagogiske Tendenser i Forbindelse med Sociallovgivningens Udnyttelse af Administrationen, og jeg tror ogsaa, han har god Villie dertil.

Lovforslaget omfatter imidlertid ikke blot meget dybtgaaende Statsinteresser, men ogsaa og i endnu højere Grad kommunale Interesser, baade administrativt og økonomisk. Derfor mener jeg og det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, at de store landsomfattende Kommunalorganisationer burde have været hørt, inden Lovforslaget fremsattes. Københavns Magistrat, Købstadforeningen, Amsraadsforeningen og de samvirkende Sogneraadsforeninger burde have haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen.

Den højtærede Minister vil sige, at i det raadgivende Udvalg har der siddet Medlemmer fra disse forskellige landsomfattende Kommunalorganisationer, og det er jo rigtigt; men det er efter min Mening ikke helt tilstrækkeligt, at Ministeren udpeger saadanne Medlemmer, thi deres Vota kan ikke erstatte selve Organisationernes Opfattelse udtrykt gennem Erklæringer, som afkræves dem. Derfor maa vi fra vor Side afgjort ønske, at de, der skal have Skoen paa, faar Lejlighed til at redegøre for, hvor den sandsynligvis vil komme til at trykke. Vi finder ikke, at dette Lovforslag bør forlade Rigsdagen, uden at de forskellige kommunale Institutioner og Organisationer er blevet hørt.

Lovforslagets Formaal er, som den højtærede Minister har udviklet i sin Fremsettelsestale, Reorganisation, Kodifikation og Simplificering. Den højtærede Minister har oversat disse Ord, saa Oversættelse er for mit Vedkommende overflødig; dog maa jeg sige, at naar den højtærede Minister erklærer, at Reorganisation betyder, saaledes som de fleste forstaa dette Ord, Ophævelse af den Nedskæring, som fandt Sted i 1927, vil jeg rigtignok tillade mig at nedlægge den aller alvorligste Protest mod, at Ministeren lægger dette Indhold i Ordet. Jeg har ikke forstaaet det saaledes, og det er vist kun ganske faa Mennesker, der har forstaaet det saaledes.

Og saaledes har endelig ikke den højtærede Minister selv forstaaet det, thi den højtærede Ministers Opfattelse af Reorganisationens Opgave dækker ikke paa nogen Maade en saa snæver Opfattelse. Her er Tale om noget langt dybere, noget langt videregaaende, om end naturligvis den højtærede Minister paa Partifællernes Vegne